

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 11. Norigaudus Episcopus Augustodunensis restituitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

citiam redierint, tu, intercedentibus etiam Nunciis nostris, inter ambos fratres pacem concilies.

Sæculum XI.
A.C. 1100.

§. XI.

Norigaudus Episcopus Augustodunensis restituitur.

Nuncii, quorum his mentio fit, erant Joannes Episcopus Tusculanensis, & Tiberius Pontifici a cubiculis. Joannes, quamvis Patria Romanus, primum Canonicus Regularis ad S. Quintinum Belovaci fuit, tumque ad Sæculum reversus, in Monasterio Beccensi deinde sub Disciplina S. Anselmi monachum induit. (*) Cum Urbanus Papa in Franciam venit, eximiis dotibus Joannis captus, eum Romam deduxit, primo Abbatem, postea Episcopum creavit, & tandem Paschalis Papa anno millesimo centesimo primo eum ad colligendum S. Petri Denarium in Angliam misit. In itinere Joannes obvium habuit Hugonem Archiepiscopum Lugdunensem, Jerosolymam proficiscentem, comitantibus Episcopo Cabilonensi, & Augustodunensi, in Concilio Pictaviensi anno superiore

Chro. Virg.
p. 261.

C 2

periore

(*) Ex hoc sequitur, non omnes Canonicos Regulares illa ætate (nempe sub finem Sæculi XI.) voto stabilitatis in Religione obstrictos fuisse.

Sæculum XI periore a Joanne & Benedicto, Legatis
A.C. 1100. Cardinalibus, deposito. Quia ergo Ar-
 chiepiscopo ista sententia non probaba-
 tur, publice in querelas effusus, Joan-
 annem Tusculanensem permovit, ut Epi-
 scopum Augustodunensem, recepto ejus
 apologetico, & Archiepiscopi Lugdu-
 nensis atque Episcopi Cabilonensis ipsum
 defendentium juramento, in Sedem suam
 restitueret. Ita Joannes Tusculanensis
 secum Norigaudum Augustodunensem in
 ipsius Diœcesim reduxit, ubi, ac si omnia
 sibi objecta diluisset, Officia Episcopalia
 peregit.

Cum Archiepiscopus Lugdunensis
 Romam pervenisset, Canonicos Augusto-
 dunenses ibi conspexit, qui querelas
 contra ipsum detulerant. Nam post abi-
 tum Cardinalium Hugo hos Canonicos
 Communionè Fidelium privaverat, quod
 contempta ipsius auctoritate Judices Ro-
 manos adiissent, atque ut pecunia suppe-
 teret ad litigandum, non nulla Ecclesia-
 rum suarum Bona alienassent. Hi Ro-
 mæ causa vicerunt, eosque absolutos Pa-
 pa dimisit. Archiepiscopus vero Lugdu-
 nensis cum Episcopo Diensi iter Jeroso-
 lymam aggressus est. Inter hæc Joannes
 & Benedictus Cardinales ex Francia re-
 versi, reddita ratione Legationis sibi
 commissæ, acriter querebantur, quod
 Episcopus Tusculanensis sententiam suam
 con-

contra Episcopum Augustodunensem la-
tam abrogasset; atque ambo Curia Ro-
mana fastidientes, ille Ticinum in illam
Congregationem, unde evocatus fuerat,
Benedictus autem Romæ ad Ecclesiam
Tituli sui se receperunt.

§. XII.

*Stephanus Garlandus electus Episco-
pus Belvacensis.*

Joanni & Benedicto Cardinalibus adhuc
in Francia versantibus Ivo Carnoten-
sis in causa Stephani *Garlandi*, electi
Episcopi Belvacensis, scripsit in hunc fer-
me modum: *Tanto jam temporis spatio
Ecclesia Belvacensis bonos Pastores non
babuit, ut malos Episcopos eligendi jus
sibi præscripsisse videatur. Modo, ut Re-
gis & Concubinæ ejus desiderio obsequere-
tur, Clericum elegit, in Ordinibus Sacris
non constitutum, Rerum Spiritualium
ignarum, aleis nugisque deditum, olim
adulterii publice convictum, ideoque ab
Archiepiscopo Lugdunensi, Sacræ Sedis
Legato, ex Ecclesia ejectum. Si iste ad
Episcopatum auctoritate Papæ pervenerit,
nostra ætate Legibus Canonicis silentium
perniciosum denunciatur. Hinc vos fin-
cera mente monitos volo, cauto enim opus
erit. Nam intrusus Romam festinabit, vel
de suis mittet; Curiam donis & promif-
sis sibi conciliare, & Summum Pontificem*

ep. 87.